

РЕШЕНИЕ

№ 5252

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5059** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/ срещу Решение от 20.03.2020 г. по НАХД № 21813/2015 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № КГ-1367/30.10.2015 г., издадено от Зам. - председателя на ДАМТН, с което НП на касационния жалбоподател на основание чл. 34в, ал.1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух /ЗЧАВ/ за нарушение на чл. 18б, ал. 5, т. 5 от ЗЧАВ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, неправомерно и необосновано. Искането на касационния жалбоподател е да бъде отменено решението на районния съд и да бъде постановено решение по същество, с което да се потвърди наказателното постановление. Твърдят се допуснати от районния съд нарушения на материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

В съдебно заседание касаторът ДАМТН, редовно призован не се явява, не се представлява

Ответникът – [фирма], редовно призован, не се представлява в съд.з. и не взема

становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните и заключението на прокурора, и приетото от районния съд, направи следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал.1 ЗАНН, от лице с активна процесуална легитимация и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

Първоинстанционният съдебен състав, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства правилно е установил фактичката страна на спора. Приел е, че при извършена от контролни органи към ДАМТН проверка на 27.03.2015 г. в обект – ТК3036 Ш. Д., управляван от [фирма], находящ се в [населено място], [улица], е установено, че в обекта се разпространява течно гориво – автомобилен бензин А-95Н, като дружеството няма изготвена програма за техническа поддръжка на съоръженията (резервоарите) за съхраняване на разпространяването на обекта течно гориво – автомобилен бензин А-95Н. Констатираните обстоятелства били обективирани в протокол № 2/27.03.2015 г.

За така установеното на 15.05.2015 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № А-561 по чл. 18б, ал. 5, т. 5 от ЗЧАВ. Въз основа на така съставения АУАН, с НП № КГ-1367/30.10.2015 г., Зам. - председателя на ДАМТН е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 1 000 лева за вмененото с АУАН нарушение по чл. 18б, ал. 5, т. 5 от ЗЧАВ, състоящо се в неизпълнение и липса на изготвена програма за техническа поддръжка на съоръженията (резервоарите) за съхраняване на разпространяването на обекта течно гориво – автомобилен бензин А-95Н.

Междувременно въз основа на АУАН № А1 - 562/15.05.2015 г. било издадено и последващо НП № КГ - 1368/30.10.2015 г. за същото нарушение на чл. 18, ал. 5, т. 5 от ЗЧАВ.

С обжалваното решение въззивния съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че от описаната фактическа обстановка по отношение на констатирана липса на програма за техническа поддръжка на резервоари за дизелово гориво не следвало автоматично, че липсва програма за техническа поддръжка на съоръженията (резервоарите) за съхраняване на разпространяването в обекта автомобилно гориво – бензин. На следващо място в решението си СРС посочва, че в случая има две НП от една и съща дата, като обжалваното – предмет на настоящото производство, предхожда приложеното към жалбата НП № КТ-1368/30.10.2015 г. Наличието на последващо НП за същото нарушение, но по отношение на резервоарите за дизелово гориво, превръщало грешката допусната от АНО не просто в техническа, но и в нарушаваща правото на защита на жалбоподателя, тъй като същия не можело да разбере точно за какво нарушение е наказан.

Правилен и законосъобразен е извода на въззивния съд, че всички тези нарушения обективно са довели до ограничаване правото на защита в производството по реализиране на административно - наказателната отговорност и че са от категорията на съществените - абсолютно, достатъчно основание наказателното постановление като незаконосъобразно издадено да бъде отменено.

Видно от изложеното в обстоятелствената част на НП № КГ - 1367/30.10.2015 г., издадено от Зам. -председателя на ДАМТН, нарушението на чл. 18б, ал. 5, т. 5 от ЗЧАВ се изразява в неизпълнение и липса на изготвена програма за техническа поддръжка на съоръженията (резервоарите) за съхраняване на разпространявано на обекта течно гориво – автомобилен бензин А-95Н. Същевременно, на касатора е издадено последващо НП № КГ 1368/30.10.2015 г., издадено от Зам. - председателя на ДАМТН (налично по преписката) за същото нарушение на чл. 18, ал. 5, т. 5 от ЗЧАВ, изразяващо се в това, че дружеството, в качеството си на краен разпространител по смисъла на § 1, т. 20 от ДР на ЗЧАВ на обект - бензиностанция, не изпълнява и няма изготвена програма за техническа поддръжка на съоръженията (резервоарите) за съхраняване на разпространяваното на обекта течно гориво – гориво за дизелови двигатели.

Касационната инстанция счита, че е правилен извода на въззивния съд, че в случая, за едно и също нарушение, с идентични съставомерни характеристики, наказващият орган е издал две наказателни постановления, провеждайки разграничение несъответно на закона, а именно НП № КГ - 1367/30.10.2015 г. и НП № КГ 1368/30.10.2015 г.

Настоящия касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Не са налице сочените касационни основания. Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Същата е установена на база събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до верни правни изводи.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.03.2020 г. постановено по НАХД № 21813 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.